

השלב השלישי (עיון בסיכום של דף ז): יבמות ז. (ש22 'אלא איצטריך') עד ח. (ש27 'לא ילפינן')

הנושא של השלב השלישי: ניסיון ללמוד היתר קרובות מהיתר אשת אח (שהותרה בייבום)

הגמרא מנסה לטעון שכיוון שבייבום מתבטל איסור אשת אח - מתבטלים גם איסורים אחרים (כמו איסור אחות אישה).
לכן צריך מקור מיוחד כדי ללמד שאיסור אחות אישה נשאר בכל זאת.

הגמרא מציעה **נמה הצעות** כיצד היתר אשת אח גורם להיתר שאר הקרובות:

למסקנה:

שתי ההצעות הראשונות - נדחו לגמרי
ההצעה השלישית - נשארת אבל רק במקרה מאוד חריג (כשבתחילה אשת המת נפלה לפניו לייבום, אחר כך הוא התחתן עם אחותה ורק אז אשת האח המת נהייתה גם אחות אשתו)

ההצעה הרביעית (על פי ר' יונה) - **נשארת באופן מלא.**

כיצד ניתן ללמוד היתר קרובות - מהיתר אשת אח

אפשרות ראשונה: דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל - מלמד על כל הכלל

- א. איסור אשת אח נכלל באיסורי קירבה
- ב. איסור אשת אח יצא מן הכלל (מאיסורי הקירבה) - כדי ללמד שכשיש ייבום הוא מתבטל, כעת עליו ללמד על כל הכלל (איסורי הקירבה) - שכשיש ייבום גם הם מתבטלים.

דחיה: פרט מלמד על הכלל רק כאשר הוא משכלל דין קיים ולא כאשר הוא מחדש דין חדש.

כמו שאשם מצורע שהתחדש בו נתינת דם על המצורע עצמו - לא מלמד על שאר הקורבנות.

אפשרות שנייה: 'במה מצינו' (לימוד דבר אחד מדבר הדומה לו)

- א. כשיש ייבום איסור אשת אח מתבטל
- ב. מכאן עלינו ללמוד שכל איסורי הקירבה שהם דומים לאיסור אשת אח - מתבטלים כשיש ייבום.

דחיה: אחות אשה היא גם קרובה חמורה מסתם אשת אח (כיוון שהיא אסורה בשני איסורים איסור קרבה של אחות אשה ואיסור אשת אח)

לכן איסור אחות אשה ושכמותה שונות מאשת אח ולא ניתן ללמוד היתר עליהן.

אפשרות שלישית: מתוך שאיסור אחד מותר - הותר גם איסור אחר

אנו יודעים ש:

- א. למצורע וטבול יום אסור להיכנס למקדש
- ב. למצורע הותר להכנס חלקית למקדש כשמביא את קורבנותיו (כדי להכניס את בהונותיו)
- ג. מצורע שהוא גם טבול יום - מתוך שהותר איסור צרעת הותר גם איסור טבול יום (ומותר לו להכניס את בהונותיו)

לכן:

- ג. בייבום מתבטל איסור אשת אח
- ד. מתוך שהותר איסור אשת אח - התבטלו גם איסורים אחרים (כמו איסור אחות אישה).

דחיה חלקית: רק כאשר האיסור הראשון התבטל לפני שנוצר האיסור השני - האיסור השני מתבטל אבל אם האיסור הראשון התבטל אחרי שנוצר האיסור השני - האיסור השני נשאר.

אפשרות רביעית: היקש (לימוד שאינו קשור לדמיון בדין - אלא להיקש שרירות)

- א. ר' יונה: 'כל אשה יצאה אכלת התואמות ההאלה ונכתו' - הוקשו כל איסורי הקירבה זה לזה.
- ב. מכאן שאם איסור אשת אח הותר - הותרו גם איסורי הקירבה האחרים

למסקנה: תירוץ זה נשאר (ולכן צריך את הלימוד מ'עליה' כדי ללמד שאיסור אחות אישה לא מתבטל)

שאלה: למסקנה אנו יודעים שאיסור אשת אח - בוטל, ואיסור אחות אישה - נשאר

- למה אנו מקשיים את איסורי הקירבה לאחות אישה לאיסור, ניתן להקיש אותם לאיסור אשת אח להיתר.

תשובה: א. מעדיפים להקיש לחומרא מאשר להקיש לקולא,

ב. באחות אישה ובשאר הקרובות - יש שני איסורים, באשת אח - יש רק איסור אחד.